

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesten, I. Verpeléti-út 22. tízszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

De Parthenone.

Templum Minervae sacrum: Parthenon, in arce urbis Athenarum positum, quamquam iniquitate¹ temporum¹ mutilum² ruinosumque³ ad nostram aetatem remansit, his quoque temporibus maxima cum admiratione nos imbuunt. Artifices clarissimi: *Canova* et *Thorwaldsen* hoc Phidiae opus unicum esse in toto orbe terrarum pronuntiabant, cuius etiam reliquiae omnia alia superarent monumenta, quae ubique unquam artificiosa manu facta essent.

Media Atticae parte, circumsaepitum e longinquo montibus, saxum praeruptum eminet: arx Athenarum, a Graecis *acropolis* dicta. Arduae rupes ex tribus partibus arcem defendunt, tantum obeuntis⁴ solis⁴ partes⁴ sunt leniter declives, ubi via in arcem fert, quae sacras res urbis, templa

deorum magnifica thesaurumque publicum olim continebat.

Namque templis veterrimis a Persis delictis exustisque nova amplioraque aedificabantur templa postquam Graeci libertatem recuperaverunt barbarosque terra marique bello superaverunt.

Iuxta templum, quod dictum est *Hecatompedon* (templum centum pedes longum), hostibus apud Marathona devictis novum placuit aedificari templum, Minervae dicendum. Pecuniam ad absolvendum opus *Pericles* comparavit, operi *Ictinus* et *Callicrates* praeerant, ornamenta autem *Phidias* confecit, cuius descriptiones⁵ operarii observabant,⁶ quique ipse

¹ az idők mostohasága miatt ² esonkán ³ omladékokban ⁴ nyugati rész ⁵ tervezés ⁶ valamihez igazodik.

manum operi imponebat. Inceptum est opus anno 447. a. Chr. n., adductum ad exitum decem annis post.

In hoc templo celebrabantur *Panathenica* Palladi sacra, cuius festum minus quovis anno agebatur, maius autem quolibet quinquennio semel tantum cum variis certaminibus.

Saeculo quinto p. Chr. n. *in usum Christianorum* est commutatum templum consecratumque Matris Dei nomini, postea autem *aedes⁷ sacra⁷ Turcorum⁷* ex eo facta est. Urbe a Venetis anno 1687. obsessa Turci horreum⁸ pulveris⁹ pyrii⁹ collocabant in templo, quod cum ignes concepisset, totum aedificium in duas partes displosum est. Casus bellicos iterum perpesus¹⁰ est Parthenon tempore belli, quod Graeci pro libertate recuperanda cum Turcis gesserunt, sed haec calamitas iam multo minoris momenti erat.

⁷ mecset ⁸ raktár ⁹ lópor ¹⁰ elszenved.

Fossa regis Csörsz.

Fabula populi.

In finibus comitatum Borsod et Heves, in plano vestigia cuiusdam fossae videntur, quae per plura milia passum a Tibisco ad Danuvium versus ducit. Fossa similis est sulco,¹ aratro quodam giganteo facto et his quoque diebus fossa regis Csörsz nominatur. Incolae regionis haec de ea narrant:

Olim, priusquam maiores nostri patriae

finis et dulcia arva ingressi sunt, vixit hic rex quidam, cui nomen Rád erat. Rex statura ingenti, sed pravo² ingenio erat, qui regna vicina armis subegit. Tunc temporis quoque regi cuidam bellum illaturus foedus cum rege Avarorum, adolescente, aetatis flore virenti, nomine Csörsz iniit. Ad Tibiscum convenere exercitus societate iuncti. Reges brevi tempore hostes oppreserunt fuderuntque, velut cum flumen inundatione³ auctum³ aggerem⁴ oppositum diruit.

Proelio confecto reges convivium lautum⁵ instruxerunt, tum Rád auxilium remuneraturus⁶ partem praedae socio obtulit. Oblatam praedam hic repudiavit nuptiasque regis filiae optavit, quae erat virgo mira pulchritudine.

Sed Rád, rex nequissimus, etiam regnum regis Csörsz concupivit. Regem iuvenem e regno expellere, quod Tibiscus flavus lavabat, vehementer studebat. Neque tamen socium et amicum aperte prodere voluit. Distulit itaque consilium, ut regno eius brevi potiretur et, quamquam filiam regi Csörsz in matrimonium dare minime volebat, mente dolosa his eum fefellit:

— Sit, licet, mi Csörsz, filia mea tibi desponsa! Sed tunc tantum uxor fiet tua, si a Tibisco usque ad hunc locum fossam tam longam patulamque⁷ effodi iusseris, ut filiam meam: Délibáb, in illa navi domum portare possis.

Cum Csörsz voluntatem regis intellexisset, citato⁸ equo⁸ confestim ad Tibiscum ruit. Haud multo post gens eius tota in labore desudabat.⁹ Mille manus frangebant gramina¹⁰ inter Tibisci nemora. Fossa longa scindebatur opusque in dies procedebat. Dies noctesque iuvenis instabat labori suosque iam iam languescentes hortabatur.

Impatiens morae exspectabat sponsum Délibáb, nihiloque minus ardebat amore Csörsz. Sed menses et anni labebantur, neque opus ad finem perductum est. Quondam in somno vidit puella sponsum in fluctibus fossae navi aurea appropinquantem. Sed navis nunquam appulsa est.¹¹

¹ barázda ² fonák ³ megáradt ⁴ gát ⁵ fényes, pompás ⁶ viszonzoz ⁷ tág, széles ⁸ vágatva ⁹ fáradozik ¹⁰ haraszt ¹¹ kiköt.

Eadem nocte, cum in somno rex nuptae suae apparuit, tum quoque ultro citroque ad fossam equo vehebatur hominesque fessos adhortabatur. Nox erat atra et procellosa. Ignes fulminis micabant caelumque pervolitabant. Rex miserrimus irati caeli fulmine ictus, mortuus de equo decedit.

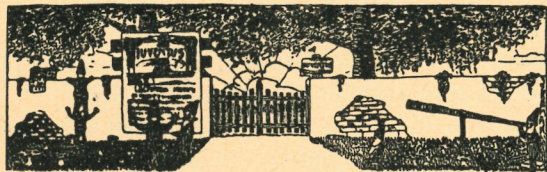
Cum Délibáb de morte sponsi certior facta esset, propter dolorem mente capta est. Perpetuo delirabat¹² seque a rege Csörsz in ima fossa, in domo quadam aurea expectari putabat. Aliquando autem domo aufugit incurratque in aquam, ubi periit. Rex crudelissimus, Rád, nunquam se postea filia amissa consolari potuit.

In comitatu Borsod apud fossam inceptam nunc quoque est pagus, qui «Ároktő» nominatur. Illo autem loco, ubi pars extrema fossae est, populi conederant et vicus «Árok-szállás» ab iis conditus est.

Zalaegerszeg.

Ioannes Móra.

¹² magán kívül van.

Ex fabulis Andreae Fáy.

Regulus¹ et aquila.

«Salve collega!» — allocutus est regulus aquilam in celsa arbore sedentem. — Regina avium salutationem audivit, sed unde vox veniret, quisque saluator esset, non vidit. Aegre tandem aviculam in summa saepe² residentem conspexit. «Num tu quoque rex es?» — interrogat regulum aquila. «Quid, tu nescis — ait ille superbe — me regem esse superque saepes regnare?»

«O felicem regem, — respondet aquila superbiam aviculae irridens³ — cuius imperio nemo invidet. Tute enim nec praeda, nec hostis dignus es, qui observeris!»⁴

Grues.

Ductrix gruibus natu maxima autumnopraeraat. Cuneo⁵ lente, attamen assidue

progrediente natu minores indignari coeperunt. «Heus, anicula, me cuneo praeficere ne recuses» — ait denique acerrima iuvenum, — ceterum hieme exeunte nos domum recipiemus!»

Et iam gubernaculum tenet ac sicut fulgur caterva gruum per caelum se proripit. Tamen nova gubernatrix haud longo post intervallo anhelare⁶ coepit. «Recipe, quaeso, iterum gubernaculum!» — lamentabatur tandem veniam exorans.

«Iam video — respondet illa, — iuvenem, ubi cito opus sit facto esse necessarium, at labori longae patientiae senem praeesse oportere.»

Sebastianus A. Módlly.

¹ ökörszem ² kerítés ³ kigúnyol ⁴ tekintetbe jön
⁵ ék ⁶ liheg.

Colloquium.

Marcus: Publi, cur ita tristis incedis? Ecquid accidit?

Publius: Et magnum quidem.

Ma: Dic, oro.

Pu: Machina radiophonica quantopere gaudebam!

Ma: Num fregisti eam?

Pu: Tam stolidum me esse putas, qui eam recte nesciam usurpare? Omnino destitutus¹ sum machina, utinam adesset, quam frangere possem!

Ma: Quo modo, quis sustulit?

Pu: Disciplinae publicae administer.

Ma: Audierasne sine publica potestate?

Pu: Siquidem ne periculum² quidem facere² conceditur. Sed hoc tantillum non licere minus licet.

Ma: Quando id accidit?

Pu: Quindecim fere abhinc diebus, me domo absente.

Ma: Nonne statim per litteras requisivisti?³

Pu: Et requisivi et responsum accepi me contra nescio quot legis statuta peccasse clam machina usitanda; poenam autem ad 3 pengő reduci, seu ad sex horas custodiae si mallet custodia teneri.

Ma: Custodiam malis. Gaude! Plus tibi

¹ megfosztott ² kísérletez ³ tudakozódik,

honorī vertetur, quam ignominiae, si prorsus⁴ ignominiae est scientiae quasi victimam te in carcere esse detentum... Ceterum, ioco remoto, machinam aliquando recuperabis, an non?

Pu: Minime vero! Hanc si reciperem, nihil mea interesset de poena danda.

Ma: Iterum scribito te — id quod res est — tum in eo fuisse, ut machinam tuam in officina⁵ cursus⁵ publici⁵ indiceres riteque impendium⁶ solveres.

Pu: Optimum est consilium istud. Scribam si sponte non restituatur,⁷ me velle ablatam redimere denuo.

Ma: Quanti constiterat antea?

Pu: Trecentis pengő emeram.

Ma: Ubi primum aliquid circa id compereris, me fac certiore!

Pu: Faciam. Vale!

J. H. Salisb.

4 egyáltalán 5 póstahivatal 6 díj 7 visszaad.

De Olympia.

(3.)

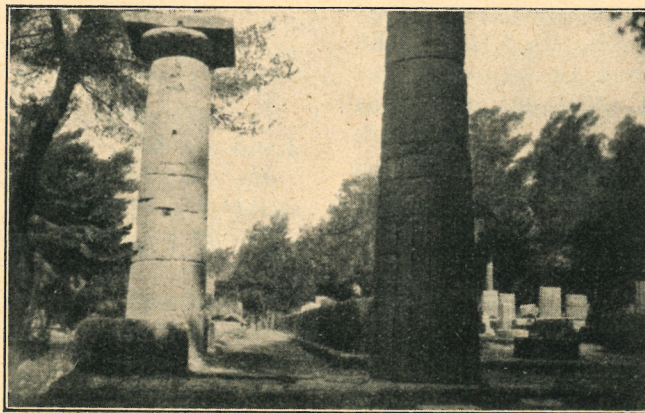
Scriptis *Franciscus Mező d.* In Latinum convertit *Carolus Ács.*

Homines¹ constructi¹ pro victoria certant non victoriam adipisci ardentēs, sed haud ignari adepta palma Olympia se magna mercede auctoraturos² atque operam suam impenso³ pretio³ emptum iri. Iam vero Graecorum interitu et occasu fatali appetente fieri non poterat, quin Olympia cum antiquitatis, tum omnium saeculorum maxime memorabilia occiderent. Victorum longus ordo a semideis inceptus desiit⁴ in Varazdate, qui Olympiade 291. pugilatu victor paucis annis post Armeniae rex factus est.

Anno p. Chr. n. 393., Olympiade 293., cum Theodosius Olympia sustulisset,⁵ Iovis arae extinctae sunt, iam non

surgebat sacrorum fumus sublimis, clamor spectantium conticuit, sacer lucus iam non resonabat carminibus laetis: silentium, solitudo ac vastitas fluminis Alphei vallem obtinuit. Gothi Alarico imperatore pervastata Graecia meridionali ne Olympia quidem abstinerunt. Aedes illae ornatissimae magnificentissimaeque ruina collapsae sunt. Annis post Chr. n. 522. et 531. terrae motu clades et vastitas a Gothis incohata continuatur adiuvante Alptheo, a quo parietinae⁶ magis magisque limo obruuntur. Media, quae vocatur, aetate Olympia penitus neglecta saeculo demum duodevicesimo curae hominum esse coepit atque Ernesto Curtio auctore munificentia⁷ moderatorum⁸ rerum Germanicarum ab anno 1875. usque ad annum 1881. parietinae operiuntur. Erutis parietinis Olympiis cognitio et scientia antiquitatis maxime adiuvarur atque inde haud parum adiumenti ad cognoscendas Graecorum artes et curas, quas ad corporis cultum et exercitationem adhiberent, suppeditatur.⁹ Curtii ceterorumque virorum operam et labores subsequitur instauratio¹⁰ ludorum Olympiorum, qui inde anno 1896. totius terrarum orbis exultioris communia sollennia celebrantur.

Serum diei erat, cum Olympiam advenimus, quem locum sicut vir fanaticus¹¹ Sanctam Terram plenus religionis ingressus sum. Penitus commotus hanc antiquitatis effluxae¹² fortunatissimam sedem attigi. Hic stabat Iovis templum, cuius parietinae e terrae¹³ visceribus¹³ erutae sunt. Hae antiquitatis aedes summo artificio saeculo a. Chr. n. quinto exstructae sunt, quarum unum tympanum,¹⁴ quod ad orientem solem vergit, unam ex fabulis, de origine

Columnae templi Iovinis.

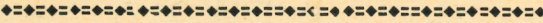
¹ hivatásos ver-senyzők ² elszegődik ³ jó áron ⁴ befejeződik ⁵ megszűntet ⁶ régi kőfalak, romok ⁷ bőkezűség ⁸ német kormány ⁹ bőven nyújt ¹⁰ felújítás ¹¹ hívő ¹² elmult ¹³ földtakaró ¹⁴ orommező.

rentur damna, cum ingenti luctu populorum nuntiavit.

*

Michael Koskó linguarum orientalium professor in universitate Budapestinensi de Petro Pázmány appellata a. d. V. Id. Apr. vita cessit. Nomen eius praeclarum ubique apud exterarum gentes quam latissime percubuit. Vir doctissimus, quem lugemus anno 1876. est natus in oppido Illava studiisque theologicis in universitate Vindobonensi summa cum professorum laude absolutis studiorum causa in⁹ alienis⁹ civitatibus⁹ peregrinabatur. Postquam scientiam litterarum sanctarum penitus percepit¹⁰ atque comprehendit,¹⁰ domum reversus seminario Budapestinensi est praepositus, anno autem 1908. in amplissimum professorum universitatis ordinem promotus est. Ex quo tempore vir perfecte planeque eruditus in universitate Budapestinensi litterarum¹¹ divinarum¹¹ interpretationem¹² nec non litteras Hebraicas profitebatur.¹³

¹ Adige ² Hősök harangja ³ rettenthetetlen ⁴ tette kész ⁵ bátyja ⁶ áldozat ⁷ felkelt, felhív ⁸ elvesztés ⁹ külföldön ¹⁰ elsajátít ¹¹ szentírás ¹² magyarázat ¹³ tanít.

Ubi sint Olympia XI. (a. 1936.) instituenda?

Societas¹ Nationum¹ Olympica¹ a. 1912. Stockholmi constituit, ut ludi Olympici (i. e. Olympia VII.) anno 1916. Berolini a Germanis, Olympia autem proxima a. 1920. Budapestini a nobis instituèrentur. Sed rem longe aliter evenisse, ac quisquam mente tunc effingere potuisset, omnibus constat. Iam Germani sumptibus maximis stadium, haud scio an toto orbe terrarum splendidissimum Berolini construebant, cum herede regni nostro Francisco Ferdinando et uxore eius necatis (a. 1914. a. d. IV. Cal. Iul.) exsolvebantur belli furiae iam 36 annos devinctae ita, ut atrocissimum in Europa exortum sit bellum, cui simile haud umquam in historiis populorum invenias. Tunc Germani cum hostibus eiusmodi indutias,² quae apud Graecos (eorum lingua: *ἐκεχειρία*) ad tempus ludorum habendorum inibantur, nullo modo potuerunt pacisci.² Nam tempore Olympiorum tota Graecia triginta dies, (vel ut nonnulli arbitrantur: tres menses)

indutiae factae sunt. Itaque Germani impediabantur, quominus ludos curarent instituendos.

Nuper litteras accepi Berolino a *Theodoro Lewald*, rerum in Germania gymnasticarum duce clarissimo, quibus me rogavit, efficerem³ apud nostrates, ut proxima Olympia anno 1936. Berolini a Germanis instituèrentur.

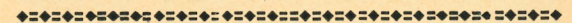
Voluntati hominis egregii obsecuturus sine mora me ad *Nicolaum Mártonffy*, administratorem rerum in patria nostra Olympicarum contuli. Qui animo libentissimo promisit se desiderio Germanorum fautorum rei nuntium *Eugenio Karasiáth*, praesidi⁴ Consiliariorum⁴ Corpori⁴ Conformando⁴ Exercendoque⁴ Publicorum⁴ allaturum. Tum suadente Mártonffy *Iulium Muzsa*, praesidem Sectionis⁵ Olympicae⁵ adii, qui et ipse affirmabat iusto iure Germanos sibi Olympia novissime instituenda vindicare iamque se nuperrime cuidam legato populi illustrissimi suasisse, ut partes Germanorum sequeretur.

Dubium non est, quin ius Germanorum, quod ad Olympia XI. instituenda pertineat, non in controversiam⁶ vocari possit. Ne id quidem omittendum esse videtur hanc fuisse illam gentem, quae Olympiam (ab anno 1875. usque ad. a. 1881.) maximo sumptu suo effodiendam curaverit. Cum autem effossiones Olympicarum prosperrime progredierentur, *Petrus Coubertin*, vir ille antiquitatis fautor⁷ alacerimus⁸ mira quadam inflammatione⁹ animi⁹ adductus congressui Parisiano a. 1894. institutionem¹⁰ ludorum proposuit. Quod cum omnium consensu comprobaretur consilium, biennio tantum interiecto a. 1896. primi *Athenis* celebrabantur ludi. Quos secuti sunt ludi Olympici *Parisiis* (anno 1900.), *St. Louis* (a. 1904.), *Athenis* (a. 1906.), *Londinii* (a. 1908.), *Stockholmi* (a. 1912.), *Antwerpeni* (a. 1920.), *Parisiis* (1924.), postremo *Amstelodami* (a. 1928.).

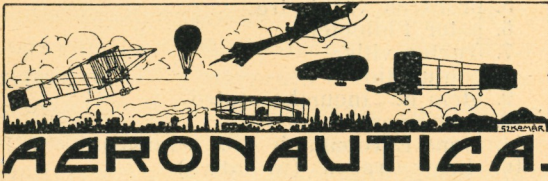
Societas Nationum Olympica Stockholmi, ut supra memoravimus, a. 1912. edixit, ut ludi in annum 1920. a. nobis fierent. Itaque, si nos quoque postulabimus, ut proximi ludi Berolini a Germanis instituuntur, etiam ius nostrum renovabitur et iuvante Deo Olympia XII. anno 1940. Budapestini celebrabuntur.

Franciscus Mezó dr.

¹ Nemzetközi Olympiai Szövetség ² fegyverszünet köt ³ kieszközöl ⁴ Országos Testnevelési Tanács (OTT) elnöke ⁵ Olympiai Bizottság ⁶ vita ⁷ pártfogó, védő ⁸ buzgó, elszánt ⁹ lelki felbuzdulás ¹⁰ megújítás, életre keltés.

Facta sunt iuvenum, consilia mediorum, vota senum.

Aerobicum Zeppelinianum, quod nuperime Urbem nostram visitavit, a. d. V. Id. Apr. e Portu Friderici *Eckenero* duce in Aegyptum volavit, unde tertio die regionibus Aegypti et Palaestinae circumvolitatis feliciter donum revertit.

Claudii.

Ad fabulam *Ernesti Eckstein* Latine scriptis
Valentinus Fehér.

VIII. Finis.

— Titus Claudius animam¹ agit¹ — susurrabant servi in domo magna, vacua, silenta.²
— Morietur! — singultat Octavia desperans, vultum viri luridum macieque³ confectum³ intuens.

— Morietur — ferebatur per omnium ora. Tum aegrotus in lecto se levavit.

— Nonne, mi Quinte, non me exsecraberis?⁴ Ego te semper amavi, vehementer amavi, magis quam meam vitam. O legem crudelē, improbam!⁵ Vae mihi! interfectorem⁶ me dicis... interfectorem. Aspice, Quinte, hanc manum, quoties faciem tibi mulsit⁷ et pulchros capillos! O illas bestias terribiles! date veniam! parcite vitae iuvenili!

Clamor raucus⁸ auditur, dein fit silentium.

— Pater — ait Quintus — carissime pater, cognoscisne me? Ego sum ipse tuus filius. Aspice dum,⁹ adsunt Cornelia et C. Aurelius, qui nos a morte eripuit.

T. Claudius hac audita voce per somnum exterritus oculos fractos coniicit in filium, qui genibus nitens manum ipsius fervidum¹⁰ ac torridum¹¹ osculis cumulabat.¹²

— Quinte, Quinte! — clamat pater gaudio tremens.

Tum ingreditur Palaemo medicus et arteriam¹³ aegroti contrectat.¹⁴

— Sinite istum quiescere — ait suppressa voce. — Nunc ipsum est discrimen.¹⁵

Omnes exeunt, Claudia et Baucis solae remanent. Cum Claudius obdormivisset, Aurelius ad limen apparuit.

— In vita manebit — inquit Claudia suppressa voce.

Pontifex duabus horis ante mediam noctem experrectus Quintem percontatur.¹⁶

Postero die circiter meridie aegrotus in

lecto sollicite huc illuc se movere coepit. Quod ubi Palaemo enuntiavit, omnes ad lectum conveniunt.

Aegrotus grave trahit suspirium; dein levato corpore fulgentes oculos circumfert.

— Tune es? Quinte, mi fili carissime!

— Mi pater! — et adolescens singultans patrem osculatur.

— Tune, C. Aureli, meum Quintum liberasti?

— Ego.

— Quomodo res tibi successit?

— Domitianus mortuus est — ait Aurelius. — Nerva, novus Caesar, vir ille mitis et iustus, de manibus Nasarenorum me vincula demere iussit. Quintum et Corneliā liberavimus, legem abrogavimus.

— Sic dii voluere — inquit Claudius maestus. — Munere pontificali me abdicare¹⁷ oportet. Summitto¹⁸ me potentiae rerum. Quod adhuc usque proditio fuit, nunc fit lex. Homo sum fragilis¹⁹ ac mortalis. Insolentiae²⁰ est²⁰ iudicare. Admiror et taceo. Post tot dolores primum meum verbum sit reconciliationis.²¹ Cai Aureli, mea filia te amat; igitur sit tua uxor.

Per idem tempus Eurymachus, servus quondam Stephani, Roma egressus iter ad Ostia dirigebat. Inde in Galliam se contulit, ubi Christianam religionem differret.²² Lycorri contempto splendore ac luxuria baptizata est.

1 haldoklik 2 néma 3 lesóványodott 4 átkoz
5 gonosz 6 gyilkos 7 simogat 8 rekedt 9 csak
10 forró 11 kiaszott 12 elhalmoz 13 ütőér 14 megtapogat 15 fordulópont, krízis 16 keres, tudakozódik
17 lemond 18 aláveti magát, meghajol 19 gyöngé
20 elbizakodottság volna 21 kibékülés 22 terjeszt.

SALSE DICTA

Nicoles, tyrannus Sicyonius interrogatus, quosnam homines felicissimos praedicaret, respondit: «Medicos habeo felicissimos, quod omnes eorum successus¹ sol intueatur, errores autem terra operiat.»

*

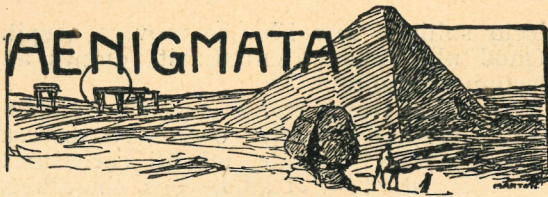
Bias, philosophus Prienaeus percontanti quod animal esset maxime noxium, respondit: «Si de feris interrogas, tyrannus, sin de cicuribus,² adulator.»

*

Cum Eucrites interrogaretur, utrum Croesus esse mallet an Socrates, dixisse fertur: «Vivus Croesus esse mallet, mortuus autem Socrates.»

(*Aem. Láng.*)

1 siker 2 szelid.

☰☳	1	2		3	4	5	6		7	8	☳☳☳
☳☳☳	9			☳☳☳	10			☳☳☳	☳☳☳	11	12
	☳☳☳	13	14		☳☳☳☳☳	15	16		☳☳☳	☳☳☳	
☳☳☳	17	18	☳☳☳	19					☳☳☳	☳☳☳	20
☳☳☳	☳☳☳	21	22		☳☳☳☳☳	23		24		☳☳☳	☳☳☳
25				☳☳☳			☳☳☳	26			27
28				☳☳☳			☳☳☳	29			
☳☳☳	☳☳☳	30			31	☳☳☳☳☳	32				☳☳☳
33		☳☳☳	34						☳☳☳	35	36
	☳☳☳	☳☳☳	37		☳☳☳☳☳	38		39	☳☳☳	☳☳☳	
40	41		☳☳☳	42	43	44		☳☳☳	45	46	
☳☳☳	☳☳☳	47									☳☳☳

Series directae.

1. philosophus Graecus, discipulus Socratis
9. oppidum Phoeniciae, hodie: Akka
10. is, qui sapiens et censorius dictus est
11. contrarium indulgentiae
13. ...es: ordo militum
15. exclamatio
17. duae vocales
19. filius Veneris
20. littera Graeca
21. adverbium
23. alio verbo: una
25. sic operantur fures (retroversum)
26. alio verbo: oculo
28. C....: provincia inter Lydiam et Lyciam
29. avis Veneri consecrata (retrov.)
30. cognomen Ovidii
32. quā intonsae oves vestitae sunt
33. coniunctio (retrov.)
34. lupus facit
35. coniunctio
37. forma verbi: sum (retrov.)
38. vide: 15
40. rex bestiarum
42.maior (retrov.)
45. cultrum acuit
47. flumen et oppidum Arcadiae, ubi Hercules Stymphalia monstra occidit

Series libratae.

1. coniunctio
2. filia Numitoris
3. futurum verbi: scio
4. coniunctio (retrov.)

5. praesens verbi: ire
6. pater Philoctetae
7. fructus vitis
8. coniunctio
9. idem ac: incumbo aratro
12. pronomen
14. mons Europam ab Asia seiungens
16. rhetor Graecus (in dativo)
18. urbs Etruriae, hodie Bargiano
20. cognomen Minervae
22. pronomen
24. vicus prope Syracusas
25. ...re. Saepe procellis agitur
27. eadem vocales
31. sucus pinguis olivae
32. amiculum summum
33. his tribus litteris dies primus mensis notatur
36. contra vim valet....
37. numerale indefinitum
39. hāc quoque pingunt puellae
41. forma verbi: sum
43. duae consonantes
44. exclamatio
46. pars capitis.

Norbertus Karg.

Solutio aenigmatis numeri VII.

Ixion, Parcae, Semele, Endymion, Delius, Iberus, Xerxes, Icarus, Tempe. — Dictum autem notissimum: *Ipse dixit*. Pythagoreos ferunt, si quid affirmarent in disputando, cum ex eis quaereretur, qua re ita esset, respondere solitos: «ipse dixit»; ipse autem erat Pythagoras. (Cic. De deorum natura I. 5., 10.)

Aenigma numeri VII. recte dissolverunt: *Jannes Horváth, Franc. Handler (Pécs), Discipuli cl. V. gymn. realioris reg. cath. (Mezőkövesd), Tiburtius Zöhls, Paulus Kürthy, Paulus Zsoldos (Budapest), Iulius Vattamány, Alexander Fövegyessy, Rudolphus Orbán, Thom. Maltasovszky, Lorandus Halász, Ladislaus Pichler (Pécs).*

Praemium Francisco Handler Sopianensi sorte obtulit.

Epistolia Officialia.

Si quis pretium totum subscriptionis nondum solvit, solvere properet, ne ephemeridem retinere cogamur.

Moderator ephemeridis: EUGENIUS FRAY DR.

Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistulae et manuscripta mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)